

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Έν' Αθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1941

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 443

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 841.

Περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων διὰ τὴν ἐκμετάλλειν καὶ διαχειρίσιν τῶν δασῶν λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεισῶν συνθηκῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως κλπ.», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Κατὰ παρέκκλισιν τῆς καίμενης περὶ δασῶν καὶ θήρας νομοθεσίας καὶ μέχρι λήξεως τοῦ διεξαγομένου πολέμου, ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, δύναται :

α) Νὰ λαμβάνῃ τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ τὴν αὔξησιν τῆς δασικῆς παραγωγῆς, τὴν διευκόλυνσιν τῆς μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων, τὴν θεραπείαν ἐπιτακτικῶν κρατικῶν ἢ κοινοικῶν ἀναγκῶν εἰς καύσιμον ὕλην ἢ ξυλείαν, τὴν ἀνοικοδόμησιν βλαβευσῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἢ σεισμῶν οἰκιῶν, γεφυρῶν ἢ ἄλλων ἔργων συγκοινωνίας, ναυπήγησιν παντοειδῶν πλοίων κλπ.

β) Νὰ παραχωρῇ μέχρις ἐνὸς συνήθους γεωργικοῦ κλήρου, δημοσίας δασικὰς ἐκτάσεις καταλλήλους διὰ μόνιμον γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν καὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἁρθροῦ 1 παρ. 4 Α. Ν. 857)1937, ἐπὶ καταβολῇ τιμήματος καθοριζομένου ὑπὸ τούτου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἐκτάσεων παραχωρουμένων κατὰ τὰ ἄρθρα 20 ἕως 27 τοῦ Α. Ν. 857)1937, ὡς καὶ ἐπὶ ἐκτάσεων κειμένων ἐν τῷ λεκανοπεδίῳ Ἀττικῆς.

γ) Νὰ ἐγκρίνῃ τὴν μονοετὴ μίσθωσιν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς γεωργικῆς καλλιέργειας γυνῶν ἐκτάσεων κειμένων ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ εἰς τὸ ἄκρον ἢ τὴν παρυφὴν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, εἰς κατοίκους γειτονικῶν χωρίων ἢ Κοινοτήτων ἢ Συνεταιρισμῶν ἐπὶ μισθώματι ὀριζομένῳ, προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου καὶ καταβαλλομένῳ μετὰ τὴν συντέλεσιν τῆς μισθώσεως ἢ καὶ ἀτελῶς.

δ) Νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐκχέρσασιν μὴ δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι κατάλληλοι διὰ μόνιμον γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν.

ε) Νὰ παραχωρῇ δημοσίας δασικὰς ἐκτάσεις, μέχρι δύο τὸ πολὺ στρεμμάτων, ἐν δὲ τῷ λεκανοπεδίῳ Ἀττικῆς μέχρις ἐνὸς στρέμματος, ἐκ τῶν οἰκοπεδικῶν ἀξίαν ἔχουσῶν, εἰς ἀπόρους ἀναπήρους τοῦ τελευταίου πολέμου ἐπὶ καταβολῇ τιμῆς ἀναπήρους τοῦ τελευταίου πολέμου ἢ ἄνευ τοιούτου. Ἡ αὕτη παραχωρῆσις ὀριζομένου ὑπὸ τούτου ἢ ἄνευ τοιούτου. Ἡ αὕτη παραχωρῆσις δύναται νὰ γίνηται καὶ εἰς θύματα τοῦ τελευταίου πολέμου, πλὴν εἰς ἐκτάσεις κειμένας ἐκτὸς τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς.

στ) Νὰ παραχωρῇ δημοσίας δασικὰς ἐκτάσεις, ἄνευ ἀδείας ἐκχερσωθείσας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καὶ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1941, εἰς τοὺς ἐκχερσώσαντας ταύτας ἐπὶ καταβολῇ τιμήματος, μετὰ πρότασιν τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ἀρχῆς.

ζ) Νὰ διατάσῃ τὴν μὴ καταμήνυσιν τῶν ἄνευ ἀδείας τῶν Δασικῶν Ἀρχῶν ὑλοτομησάντων μέχρι τέλους Ἰουλίου 1941 ξυλείαν ἢ ἄλλα δασικὰ εἶδη ἐκ δημοσίων δασῶν, ἐφ' ὅσον διὰ ταῦτα καταβληθῇ τοῦλάχιστον τὸ νόμιμον μίσθωμα, ἐὰν δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ἔχει ἀσκηθῇ ἤδη ποινικὴ δίωξις νὰ ἐπέρχηται παύσις αὐτῆς ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀνακοινώσει εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν Ἀρχὴν τῆς καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω τιμήματος.

η) Νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν θήραν παντὸς εἶδους θηράματος.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ μεταδιβάλλῃ τὴν βᾶσει τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀρμοδιότητά του ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀποφάσεώς του εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητάς, ἀποφασίζοντας μετὰ γνώμην τοῦ παρ' αὐτοῖς Συμβουλίου Δασῶν.

Ἄρθρον 2.

Μισθῶνται ἰσχυρῶν συμβάσεων ρητινεύσεως δημοσίων δασῶν, ἐὰν οὐδεμία ρητινεύσις ἐγένετο ὑπ' αὐτῶν ἐντὸς τῆς ρητινευτικῆς περιόδου 1941, λόγῳ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς μισθώματος διὰ τὴν περίοδον τούτην.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὰς μεταξὺ ιδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων καὶ ιδιωτῶν συμβάσεις περὶ πωλήσεως χρησίου ξυλείας, καυσζύλων ἢ ξυλάνθρακων, καὶ λοιπῶν εἰσχωρίων δασικῶν προϊόντων συνυπολογισθείσας πρὸ τῆς 6ης Ἀπριλίου 1941 καὶ μὴ ἐκτελεσθείσας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὁ πωλητὴς δύναται, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, ἵνα κηρυχθῇ διαλελυμένη ἡ σύμβασις, ὁλικῶς ἢ κατὰ τὸ μήκω ἐκτελεσθέν αὐτῆς τμήμα, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι τὸ συναμολογηθὲν τίμημα, ὡς ἐκ τῆς ἐπιγενομένης ἀπρόοπτο μεταβολῆς τῶν περὶ τὰς ἐν γένει τιμὰς συνθηκῶν, δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἐκ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως προκύπτουσαν ἀξίαν.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται, ἀντὶ τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως, ἐὰν ἀνταγωνικῶς αἰτησῇται ὁ ἀγοραστὴς, νὰ καθορίσῃ τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν περιστάσεων δεικνύμενον προσήκον τίμημα.

3. Ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ οὐσιαστικαὶ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων μεταξὺ ιδιωτῶν καὶ δημοσίου, σκοποῦσιν τὴν παραγωγὴν τὴν ὡς ἄνω δασικῶν προϊόντων ἐκ τῶν δι' αὐτεπίστασις ἐκμεταλλευομένων δημοσίων δασῶν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τούτων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, κατὰ τὴν κρίσιν του, τῇ αἰτήσει τοῦ συμβαλλομένου ιδιώτου, δηλοῦντος ἐν ταύτῃ ὅτι ἀπδέχεται ἀνεπιφυλάκτως πᾶσαν ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν, ἵνα, μετὰ πρότασιν τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ἀρχῆς καὶ συμφωνῶν

γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, αναγκάζει την σύμβασιν εἰς τὸ προσήκον μέτρον, ὅποτε ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ προσδιορίζει καὶ τὰς νέας τιμὰς ἐργασίας, ἢ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως ἐξ ὁλοκλήρου ἢ κατὰ τὸ μῆκος ἐκτελεσθέν μέρος.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ αἴτησις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου καίται τὸ δάσος καὶ ἐκδικάζεται τὴν πρώτην δικάσιμον μετ' ἡμέρας τεσσαράκοντα ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐκ τοῦ πινακίου τῶν νόμων προτετιμημένων. Οἱ διάδικοι προσάγουν κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην καὶ ἀποδεικτικά αὐτῶν ἔγγραφα καὶ τοὺς μάρτυρας, οἵτινες ἐξετάζονται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐκδόσεως παρεμπιπτούσης περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως.

2. Κατὰ τῆς ἐκδιδομένης ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἔφεσις ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Δασικῶν Νόμων ἐνεργουμένων καταλογισμῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, δικαιοῦται καὶ ὅταν ἔτι τὰ καταλογισθέντα ἐβεβαιώθησαν ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἐπὶ αἰτήσῃ τοῦ καταλογισθέντος ν' ἀναθεωρῇ τὰ διαταχθέντα παρ' αὐτοῦ ἢ τῶν δασικῶν ἀρχῶν καὶ νὰ αἴρῃ ταῦτα ἢ τροποποιῇ μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν παρὰ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ γνώμην αὐτοῦ, σύμφωνα δὲ ἅμα πρότασιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἐρεידομένην εἰς παρερμηνεῖαν νόμου ἢ πεπλανημένην ἐκτίμησιν τοῦ πραγματικοῦ.

Ἡ αἴτησις περὶ ἀναθεωρήσεως, υποβάλλεται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς καταλογιστικῆς πράξεως, ἢ τῆς εἰδοποιήσεως περὶ τῆς βεβαιώσεως ἢ τῆς προσκλήσεως διὰ τὴν πληρωμὴν, μετὰ παραβόλου ἰσχύος τῷ δεκάτῳ τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ ὁ καταλογισμὸς. Τὸ παράβολον εἰσάγεται ἀμέσως ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

Ἡ ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀναστέλλει τὴν δικοινητικὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν ἐπὶ ἀνακοπῇ κατὰ τῆς προσκλήσεως.

Αἱ αὐταὶ ἀναστολαὶ پاؤون ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, γενομένης δὲ δεκτικῆς τῆς ἀναθεωρήσεως ὀλικῶς, ἀκυροῦται ὁ καταλογισμὸς καὶ διαγράφεται ἡ βεβαιωθείσα ἀπαίτησις, ἀν δὲ μερικῶς, ἐνεργεῖται ἡ βεβαιώσις διὰ τὸ ποσὸν εἰς ὃ περιωρίσθη ὁ καταλογισμὸς.

Αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν ἔχῃ ἐκδοθῇ τελεσίδικος δικαστικὴ ἀπόφασις ἀπορρίπτουσα τὴν ὁσκηθεῖσαν ἀνακοπὴν κατὰ τῆς προσκλήσεως ἢ τὴν οἰκὸδῆσιν ἐν δίκῳ τύπῳ γενομένην δικαστικὴν ἐπίκλησιν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 2204 «περὶ δασικῆς φορολογίας», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2359)1940 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ γνωμοδοτικῶν συμβουλίων δασῶν κλπ.», τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὰ ἀτελῶς συλλεγόμενα καὶ μεταφερόμενα καυσόξυλα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. β' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος 2204 Νόμου, ἐφ' ὅσον μεταφέρονται εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 5.000 κατοίκων ἐκ περιφερειῶν ἄλλων κοινοτήτων ἢ δήμων, υποβάλλονται κατὰ ζύγιον εἰς τέλος δέκα βραχυῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τοῦ προσθέτου ποσοτοῦ ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου, ἢ εἰσπραξίας τοῦ ὁποίου δύναται νὰ διατίθῃται καθ' ἑκάστον οἰκονομικὸν ἔτος δι' ἐνοικιάσεως, εἴτε δι' ἐπιστατοφυλάκων, κατὰ τὰ περὶ

ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου ρητίνης εἰς ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις ὁριζόμενα.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1942.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ Α. Ν. 2359 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ γνωμοδοτικῶν συμβουλίων ἰδιοκτησίας δασῶν διατάξεων καὶ τροποποιήσεων διατάξεων τινῶν τῶν Ἀναγκ. Νόμων 857)37, 1627)39, 2204)1940 κλπ.» ἀναφερομένη προθεσμία ἐνδὸς ἔτους παρατείνεται ἐπὶ δύο εἰσέτι ἔτη λογιζόμενα, ἀφ' ἧς ἔληξεν ἡ προθεσμία αὕτη.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 826 τοῦ 1937 Α. Νόμου εἶναι, ὅτι ἡ παράτασις τοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν χορηγεῖται ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἢ ῥυθμιζόμενῳ συμβατικῷ μισθώματι.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς κυρίους ἢ νομεῖς γειτνιαζόντων πρὸς δημόσια ἢ μὴ δάση ἢ τοὺς μισθωτὰς τούτων, οἵτινες διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐξασκουμένης ὑπ' αὐτῶν δασοπονίας κατεσκευάσαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1936 ἢ ὅλ' κατασκευάσαν δασικὰς ὁδοὺς, ἐξυπηρετούσας τὴν καλυτέραν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐν γένει διοίκησιν τῶν δασῶν τῶν, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν γειτνιαζόντων πρὸς αὐτὰ τοιούτων, δύναται νὰ ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου, Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ δι' ὁρισμένον χρόνον, μείωσις τοῦ φόρου μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὑπὸ τοῦ καθ' ἑκάστον ἔτος ἰσχύοντος πίνακος διατιμῆσεως προβλεπομένου φόρου τοῦ Δημοσίου δι' ὅπαντα ἢ τινὰ τῶν ἐκ τοῦ δάσους τῶν ἐξαγομένων δασικῶν προϊόντων.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μείωσις τοῦ φόρου δύναται νὰ ἐγκριθῇ, ἐφ' ὅσον νὶ διανομίζεται δασικὰ ὁδοὶ καὶ δευτερεύουσαι τοιαῦται πληροῦσι τοὺς ὑπὸ τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς τεθέντας καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐγκριθέντας ὅρους ὡς πρὸς τὰ καθορισθέντα ὑποχρεωτικὰ σημεῖα διαβάσεως, ἀφαιρητὴν καὶ τέρμα τῆς ὁδοῦ, ἐπιτρεπομένην κλίσιν, πλάτος καὶ ἀκτῖνα καμπυλότητος.

Ἄρθρον 10.

Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1) γ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 574)1937 «περὶ Ὁργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» Τμήμα Γ' ὁρεινῆς ὕδρονομικῆς καὶ διευθετήσεως χειμάρρων μετονομάζεται, ὡς καὶ πρότερον, εἰς «Τμήμα Γ' τεχνικόν.»

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 2478)40 «περὶ θέσεως διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Διὰ τὴν μελέτην καὶ ὀργάνωσιν τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐργαστασίων ἱδρύεται παρὰ τῇ Διευθύνσει Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἰδιὸν τμήμα (Στ') Κρατικῆς Ἐκμεταλλεύσεως.»

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ Α. Νόμου καταργεῖται, ἡ δὲ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ Νόμου λαμβάνει τὴν θέσιν τῆς παραγράφου 2.

Ἄρθρον 12.

Παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Διοικητικοῦ συνίσταται τμήμα προ-

σωπικού Δασικής Εξωτερικής Υπηρεσίας, τοῦ ὁποῖου προ-
σταται εἰς ἐκ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Τὸ ἐδάφιον δ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 574)1937 «περὶ Ὁργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως.

δ) Ἐξ ἑξ Δασολόγων εἰσηγητῶν τοποθετουμένων ἀντιστοι-
χῶς ἐξ ἐνός εἰς τὰ τμήματα Α, Β, Γ, Δ καὶ Στ. καὶ δύο εἰς
τὸ τμήμα Γ' λαμβανόμενων ἐκ τῆς Εξωτερικῆς Ὑπηρεσίας
καὶ θεωρουμένων ὡς Κεντρικῶν Ὑπαλλήλων.

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 18
τοῦ Α. Ν. 574)1937 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως.

Τμηματάρχαι Δασῶν εἰς τὰ τμήματα Α, Β, Γ, Δ καὶ Στ,
τοποθετοῦνται ἐφεξῆς Ἐπιθεωρηταὶ Δασῶν ἢ Δασάρχαι α'
τάξεως ἐκ τῶν ἐχόντων τοῦλάχιστον δωδεκαετῇ εὐδόκιμον
ὕπηρεσίαν καὶ σχετικὴν εἰδίκευσιν.

3. Τὸ ἄρθρον 10 παρ. 5 ἐδάφιον γ' τοῦ Α. Ν. 574)1937
τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

γ) Ἐνός Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ μέχρι τεσσάρων Δα-
σολόγων Δασαρχῶν ἐκ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ τοιούτων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου Δασικῶν Ἐρευνῶν ὑπαγομένου ἐφεξῆς
εἰς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Διεύθυνσιν Δασῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύνανται νὰ
περιορίζωνται ἢ καθορίζωνται ἄλλως, ἀναγραφόμενα ρητῶς
ἐν αὐτῇ, τὰ θέματα ἀρμοδιότητος τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ
Γεωργίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου
1932 Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ
3 Ἰουνίου 1930 Διατάγματος περὶ μεταβιβάσεως ἀρμοδιότη-
τος Συμβουλίων Ὑπουργείου Γεωργίας», ὡς ἐτροποποιήθη δια
μεταγενεστέρων Διαταγμάτων καὶ Νόμων καὶ τῶν ἄρθρων 1
καὶ 2 τοῦ Α. Ν. 2359)1940 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμ-
πληρώσεως τῶν περὶ Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων Δασῶν καὶ
Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δασῶν διατάξεων κλπ.» λειτουργ-
ούντων 1) Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ 2) Συμβουλίου
Ἱδιοκτησίας Δασῶν.

2. Τὰ Συμβούλια, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος,
συνέρχονται τοῦλάχιστον ἅπαξ κατὰ δεκαήμερον ἐφαρμοζο-
μένης ὡς πρὸς τὰ μέλη, τοὺς εἰσηγητὰς καὶ τὸν Γραμματέα
τούτων τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ
Α. Ν. 1539)1938.

3. Ὁ Διευθυντὴς τῶν Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας
μετέχει ἐφεξῆς ὡς τακτικὸν μέλος ἀμφοτέρων τῶν τμημά-
των τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Διοικητικοῦ καὶ Παι-
δαγωγικοῦ Συμβουλίου, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου τοῦ Κεντρικοῦ Τμήματος Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ
Δασῶν.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐδαφ. ζ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ
Κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

2. Διὰ τὴν προμήθειαν τῆς ἀναγκασιούσης διὰ τὴν λειτουρ-
γίαν τῶν Γραφείων γραφικῆς ὕλης χρησιμεύει μηνιαῖον ἐπί-
δομα εἰς μὲν τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Δασῶν καὶ Δασάρχας δραχ.
800 εἰς δὲ τοὺς Δασονόμους 500 καὶ ἀκόμη ἴσων ποσὸν πρὸς
τ' ἀνωτέρω δι' ἑξοδα καθαριότητος.

Ἄρθρον 16.

Ἐπιθεωρηταὶ Δασῶν ἔχοντες ὑπερικοσασετῇ τοῦλάχιστον
ὕπηρεσίαν καὶ ὑπερδεκαετῇ τοιαύτην εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐ-
πιθεωρητοῦ Δασῶν, ὡς καὶ οἱ ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἐπιθεωρη-
τῶν Δασῶν προερχόμενοι προϊστάμενοι τμημάτων ἢ ἀνεξαρτή-

των γραφείων τῆς Διευθύνσεως Δασῶν, ἔχοντες εἰς τὸν βαθ-
μὸν τοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως ὑπερνεκαετῇ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν, διαβαθμίζονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ α' τά-
ξεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.
4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν
Νόμων 4687 καὶ 5263 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

Β'. Μέσων Δασικῶν προσωπικῶν.

Δασονόμος α' τάξεως μὲ εἰσηγητὴν.

» β' » μὲ γραμματέα α' τάξεως.

» γ' » μὲ γραμματέα β' ἢ α' τάξεως.

Δασονόμος α' τάξεως μὲ ἀκόλουθον ἢ γραμματέα β'.

» β' » μὲ γραφέα α' τάξεως.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται
τὰ ἐξῆς ἐδάφια:

«Δασονόμοι γ' τάξεως (γραμματεῖς β' τάξεως) δύνανται
νὰ προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως, μετὰ
πένταετῇ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν τοῦ Δα-
σονόμου γ' τάξεως.

Ὁμοίως Δασονόμοι α' τάξεως (ἀκόλουθοι) δύνανται νὰ
προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως β' τάξεως μετὰ
δεκαετῇ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Δασονόμου
α' τάξεως.

Δασονόμοι α' τάξεως, ἔχοντες τετραετῇ εὐδόκιμον ὑπηρε-
σίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ ὑπερικοσισπενταετῇ συνολικὴν
πραγματικὴν ὑπηρεσίαν, δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν ἀ-
μέσως ἀνώτερον βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου β' τάξεως.

Ἄρθρον 18.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 4173 «περὶ Δα-
σικοῦ Κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

1. Δασονόμοι, ἐκ τῶν ἐχόντων εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, κρινό-
μενοι κατάλληλοι διὰ τὴν διεύθυνσιν Δασονομείων, λαμβάνουσι
τὸν τίτλον τοῦ Προϊσταμένου καὶ προΐστανται Δασονομείων.

Ἐντὺς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὁ Ὑ-
πουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικη-
τικοῦ Συμβουλίου, δι' ἀποφάσεώς του ἀπονέμει τὸν τίτλον τοῦ
Δασονόμου-Προϊσταμένου εἰς τοὺς κεκτημένους τ' ἀνωτέρω
προσόντα Δασονόμους, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ
ὑπερβῇ τὸ διπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δασονομείων καὶ ἐξ ὧν
καὶ μόνον ἐνεργεῖται ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων τῶν
προϊσταμένων τῶν Δασονομείων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτως ὁριζουμένων Δασονόμων-Προϊσταμέ-
νων, διατηρεῖται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον διὰ συμπληρώσεως
ἐνεργουμένης κατὰ τ' ἀνωτέρω καὶ κατὰ Ἰανουάριον ἐκάστου
ἔτους.

Δασονόμοι—Προϊστάμενοι, ἐφ' ὅσον δὲν παρουσιάζουσιν κα-
νοποιητικὴν ὁπόδον, ἐκπίπτουσι τοῦ τίτλου τοῦ προϊσταμένου
δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ
Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν. 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος»
προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω.

«2. Οἱ Δασοφύλακες προάγονται μετὰ διετῇ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ.

Μετὰ δεκαετῇ συνολικὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν οἱ Δασοφύλα-
κες α' τάξεως δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ
ἀκολούθου».

*Άρθρον 20.

Εἰς τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Ν. 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ὁρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων πρὸς φοίτησιν εἰς μέσας Δασοκομικὰς Σχολὰς δασοφυλάκων ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ Δασικῇ Ὑπηρεσίᾳ μὲ ἑὸν βαθμὸν δευτεροβάθμιον ἢ τῆς α' τάξεως, ἐχόντων τοὐλάχιστον ὀκταετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἀπολυτήριον Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως Γυμνασίου νέου τύπου.

*Άρθρον 21.

Οἱ ὅχρι τοῦδε διορισθέντες δόκιμοι Δασάρχαι μισθοδοτοῦνται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ ὅταν ἔτι εἰς τὴν οἰκίαν πράξιν τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀρχάφεται, ὅτι ἡ μισθοδοσία τῶν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν Γεωργικῶν Ταμείων.

Ἡ μισθοδοτικὴ δαπάνη διὰ τὴν πρόσληψιν Δοκίμων Δασάρχων εἰς θέσεις ὁριζούμενας διὰ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 ἄρθ. 14 Α. Ν. 1700/1939 «περὶ βασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» καταβάλλεται ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων εἰς ἑάρος τοῦ Δημοσίου.

*Άρθρον 22.

Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὑπότροφοι τοῦ Κράτους πρὸς σπουδὴν τῆς Δασολογίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἰδίαις δαπάναις σπουδάζαντες διετέλεσαν μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν τῶν ἐν ἀδυναμία ἐπανόδου λόγῳ τοῦ Ἑνωπτικοῦ πολέμου (1914—1918) ὡς κρατηθέντες ἐν πολιτικῇ αἰχμαλωσίᾳ λογίζεται ὡς τοιοῦτος ὑπηρεσίας ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν περὶ πολιτικῆς ἀμνηστίας Νόμων.

*Άρθρον 23.

Οἱ Δημόσιοι Δασικοὶ Ὑπάλληλοι δικαιοῦνται 1) νὰ φέρωσι κυνηγετικὸν ὄπλον ἢ πιστόλιον ἢ καὶ ἀμφότερα καὶ 2) νὰ θηρεύωσι, ὅπου καὶ ὅποτε κατὰ Νόμον ἐπιτρέπεται ἡ θήρα.

Δασικοὶ ὑπάλληλοι, θηρεύοντες εἰς ἀπηγορευμένας περιοχὰς ἢ ἐποχὰς, τιμωροῦνται μὲ τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν τῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἀπολύσεως, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει ποινικῆς διώξεως.

*Άρθρον 24.

Αἱ ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ 6 παράγραφοι τοῦ ἁρθροῦ 94 τοῦ Ν. 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

5. Οἱ Δασολόγοι Δημόσιοι Ὑπάλληλοι δικαιοῦνται νὰ συντάσσωσι διαχειριστικὰς ἐκθέσεις ἰδιωτικῶν ἢ διακαταχόμενων δασῶν, ἐὰν προηγουμένως ἔχωσι συντάξῃ τοιαύτας ἐπὶ ἴσης πρὸς τὸ ἐν τρίτον τῆς ὅλης ἐκτάσεως τῶν δημοσίων δασῶν τῆς περιφέρειας τοῦ Δασαρχείου, παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσιν ἢ ἐὰν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἔχωσι συντάξῃ ὁμοίαν διὰ δημοσία γενικῶς δάση συνολικῆς ἐκτάσεως ὀγδοήκοντα χιλιάδων στρεμμάτων.

6. Οἱ παρὰ ταῖς Δασαρχείοις ὑπηρετοῦντες δασολόγοι ὑποχρεοῦνται κατ' ἔτος νὰ συντάσσωσι διαχειριστικὰς ἐκθέσεις ἐπὶ δημοσίων δασῶν τῆς περιφέρειας τῶν, ἐκτάσεως τοῦλάχιστον εἴκοσι χιλιάδων (20.000) στρεμμάτων, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ πραγματοποιήσεως τούτου, ἀνεὺ ἀποχρῶντος λόγου, τιμωροῦνται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ υποβιβασμοῦ ἢ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Ν. 4174 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» προστίθεται καὶ ἐξῆς παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

7. Εἰς τοὺς Δασολόγους Δημοσίου Ὑπαλλήλους, διὰ πᾶσαν ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διαχειριστικὴν ἐκθεσιν πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν καταρτίσεως αὐτῆς, καταβάλλε-

ται ἀποζημίωσις, κυμαινομένη μετὰξὺ 0,20 — 0,50 δραχ. κατὰ στρέμμα διὰ τὰ δημόσια δάση καὶ μετὰξὺ 0,50 — 1 δραχ. κατὰ στρέμμα διὰ τὰ ἰδιωτικὰ τοιαῦτα. ἀνὰ λόγους τῆς καταβληθείσης ἐπιμελείας, ἀκριβείας, λεπτολογίου ἐργασίας, κανονικῆς σχεδιάσεως κλπ. κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐν λόγῳ ἐκθέσεων, περὶ ὧν ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

Ἡ ὡς ἄνω ἀποζημίωσις, ὁριζούμενη ὡς κατώτατον ὅριον 5.000 δραχμαί, καταβάλλεται διὰ μὲν τὰ δημόσια δάση ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ δὲ τὰ ἰδιωτικὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν ἢ τῶν ἐπικαρπωτῶν ἢ μισθωτῶν.

Διὰ Διατάγματος κανονισθῇσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθρου.

*Άρθρον 25.

1. Ἰδιῶται Δασολόγοι ἀπόφοιτοι Δασολογικῶν Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς δικαιοῦνται νὰ συντάσσωσι διαχειριστικὰ σχέδια καὶ διαχειριστικὰς ἐκθέσεις μὴ δημοσίων δασῶν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἄδειαν ἐξαρκήσεως ἐπαγγέλματος, ἐκδιδομένην κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ενδιαφερομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἡ τοιαύτη ἄδεια ἀνακαλεῖται, ἐφ' ὅρισμένον χρονικὸν διάστημα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἐφ' ὅσον αἱ καταρτισθεῖσαι ὑπὸ τούτων διαχειριστικαὶ μελέται ἀπερρίφθησαν κατ' ἐπανάληψιν ὡς ἀντεπιστημονικῶς, ἀτέχνως, πληγμελῶς ἢ ἀνακριδῶς καταρτισθεῖσαι.

2. Τὸ παρεχόμενον εἰς τοὺς ἰδιώτας Δασολόγους, κεντημένους τὴν κατὰ τὸ ἐδ. 1 ἄδειαν ἐξαρκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, κατώτατον ὅριον ἀμοιβῆς διὰ τὴν μονάδα ἐπιφανείας διαχειριζομένου δάσους κατὰ τὴν διαχειριστικὴν κλάσιν καὶ εἶδος ἐργασίας, ἥτοι διὰ τοπογράφειν, κατάρτισιν πρωτοτύπου προχείρου καὶ ἐκ μεγεθύνσεως διαγράμματος, εἰδικὴν περιγραφὴν τῶν συστάδων, λήψιν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν, ἀνάλυσιν κορυμῶν κλπ., ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τούτων διὰ τὸν διατεθέντα ὑπ' αὐτῶν χρόνον πρὸς χορήγησιν τεχνικῆς συμβουλῆς, δι' ἐπίσκεψιν ἐκτὸς τῆς ἑώρας τοῦ Γραφείου τῶν, ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ἐκτιμήσεως ἀξίας, δύναται νὰ καθορίζηται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Εἰς ας περιπτώσεις ὁ δασοκτήμων ἢ ὁ ἐνοικιαστής τοῦ δάσους, ὁ ἀναθέτας εἰς ἰδιώτην δασολόγον τὴν καταρτίσιν διαχειριστικῆς μελέτης, πραγματογνωμοσύνης κλπ., ἀρνεῖται ἢ δυστροπεῖ εἰς τὴν καταβολὴν συμφωνηθείσης ἀμοιβῆς δύναται ὁ δικαιούχος Δασολόγος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπράξιν ταύτης διὰ πίνακος δικαιωμάτων του, συζητουμένου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν τῆς Περιφέρειας ἐν ᾗ καίτοι τὸ δάσος, τοῦ ὁποίου ἡ μελέτη καὶ κατάρτισις τῆς ἐκθέσεως ἀνετέθη εἰς τὸν Δασολόγον, κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ τὰ ἰσχύοντα διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν δικηγορικῶν ἀμοιβῶν. Ἡ ἐπὶ τοῦ πίνακος δικαιωμάτων ἀπόφασις τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται πλην τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν, κατὰ τὰ ἰσχύοντα διὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην.

4. Τὰ τῆς καταρτίσεως τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ ἐκθέσεων, τὰ τῆς ἀναλύσεως καὶ μελέτης τῶν συντελεστῶν τῆς δασοπονίας ὡς καὶ ἡ μέθοδος διαχειρίσεως, συνεπῶς ἀναγεννήσεως δι' ἀναγεννητικῶν, καλλιεργητικῶν ἀναγωγικῶν κλπ. ὕλοτομιῶν διὰ τὰ καθέκαστα τὸ δάσος ἀπαρτίζοντα δασικὰ εἶδη, δύναται νὰ καθορίζωνται ἐκάστοτε διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

*Άρθρον 26.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρ. 3 τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1940 Β. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ

κωδικοποιήσεως τῶν περὶ διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀνταλλαξίμων μουσουλμανικῶν κτημάτων διατάξεων» παραχωρηθέντα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν Κρατικὴν Δασικὴν Ὑπηρεσίαν τέως ἀνταλλάξιμα δάση, μερικῶς δασοποιεῖς ἐκτάσεις καὶ μὴ περὶ δυνά χαρτολίβαδα διοικούνται καὶ διαχειρίζονται, ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τῶν, κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἐκάστοτε περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως διὰ τὰ δημόσια δάση διατάξεις.

Ἄρθρον 27.

1. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ Δασῶν Νόμων ἡ ὕλοτομία α') τῶν ἐντὸς κήπων, αὐλῶν, ἐλαιώνων καὶ ἀμπελώνων φυτευμένων δασικῶν δένδρων, β') τῶν ἐντὸς γεωργικῶς ἢ δασοκομικῶς καλλιεργουμένων κτημάτων φυτευμένων ἐλαοδένδρων, ὕποφορβων καὶ καρποφόρων μὴ δασικῶν δένδρων.

2. Τὰ μεμονωμένα καὶ ἀραιῶς φυόμενα δασικά δένδρα ἐντὸς γεωργικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων ὕλοτομούνται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ θεραπεύσιν ἀτομικῶς τοῦ ἱδιοκτητοῦ ἀνάγκας. ἄλλως μετ' ἐγκρίσεως τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς καὶ ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου φόρου.

3. Διὰ λόγους ἐξωραϊστικούς, αἰσθητικούς, τουριστικούς, προστατευτικούς, δασοπονικούς καὶ ἐν γένει κοινῆς ὠφελείας ἡ Δασικὴ Ἀρχὴ δύναται νὰ ρυθμίσῃ, καὶ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως, περιορίσῃ, τὴν ὕλοτομίαν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 2 δένδρων καὶ θάμνων δι' ἀστυνομικῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως, ἀποκρῶντως δικαιολογημένης καὶ ἰδίᾳ δασίς πρόκειται περὶ θαλασσοδένδρων ἢ δασικῶν δένδρων φυτευμένων εἰς παρυφὴν δασῶν ἢ παρὰ τὰς δημοσίας ὁδοὺς ἢ ἀποτελούντων μνημεῖα τῆς φύσεως.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ ἄρθρον 85 παρ. 1 τοῦ Ν. 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» προστίθεται καὶ ἐδάφ. ζ') ἔχον οὕτω :

ζ') Διὰ τὰς ἀνάγκας μελισσοκομικῶν, κοινολοτρειῶν καὶ ἐγκαταστάσεων ἐν γένει ζωοτεχνίας, ἐφ' ὅσον ἡ θεραπεία αὐτῶν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.

Ἄρθρον 29.

Αὐτοτελὴ δατύλλια, ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν δέκα πέντε (15) στρεμμάτων, περιλαμβανόμενα μεταξὺ γεωργικῶς ἢ δασοκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κειμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιοχῶν μὴ γειτνιαζουσῶν μὲ δημόσια δάση, ἀναγνωρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Συμβουλίου ἱδιοκτησίας δασῶν, ὡς ἱδιοκτησία τῶν διεκδικούντων ταῦτα, ἐφ' ὅσον βεβαιούται δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ὅτι διατελοῦν ἀπὸ πεντηκονταετίας ὑπὸ τὴν ἀνεπίληπτον νομὴν καὶ κατοχὴν αὐτῶν καὶ τῶν δικαιωπαρῶν τῶν.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἄρθρον 78 τοῦ Νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐντὸς δασῶν ἀδασπότων δασικῶν προϊόντων διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας διατάσσει ὁ Δασάρχης ἢ Προϊστάμενος Δασονομείου, τὰ δὲ πρακτικὰ τῆς ἐκποιήσεως τούτων ἐγκρίνει ὁ Δασάρχης, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχμὰς, ἄλλως ὁ ἀρμόδιος Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν.

2. Ἀδασπота δασικά προϊόντα, δι' ἃ οὐδεὶς πλειοδοτεῖ, διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀναλόγως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δασάρχου ἢ καταστρέφονται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας, ὅταν ἡ διάθεσις καθίσταται ἀνέφικτος καὶ βεβαιούται, ὅτι ταῦτα εἶναι προϊόντα συστημιατικῆς λαθροῦλοτομίας.

Ἄρθρον 31.

Τὸ ἄρθρον 246 Ν. 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἐπὶ δασικῶν ἀνομιμάτων, τιμωρουμένων εἰς ἐκθμὸν πταίσματος, τὴν ἐκποίησιν τῶν κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων διατάσσει ὁ Δασάρχης ἢ Προϊστάμενος Δασονομείου, τὰ δὲ πρακτικὰ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ὡς ἄνω προϊόντων ἐγκρίνει ὁ Δασάρχης μὲν, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχμὰς, ἄλλως ὁ ἀρμόδιος Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν.

Ἄρθρον 32.

Αἱ διαρκούτης τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καὶ μέχρις ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, γνωμοδοτήσεις τῶν παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων γενόμεναι παρὰ τὰς περὶ ἀπαρτίας καὶ πλειοψηφίας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1939 Β. Δ. «περὶ ἀλλοίας συγκροτήσεως τῶν παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι λειτουργούντων Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων», θεωροῦνται νομίμως ἐκδοθεῖσαι.

Ἄρθρον 33.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2124)1939 Α. Ν. «περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἀρθρ. 26 Ν. 4173 περὶ Δασικοῦ Κώδικος, προσθήκης εἰς τὸν Α. Ν. 1700)1939 κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 143 τοῦ Νόμου 5496, ὡς αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου 1935 ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου», δικαίωμα συγκυριότητος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ 1)5 ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν δασῶν, τῶν ὑπαγομένων τέως εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν κατὰ τὸν τουρκικὸν νόμον «περὶ γαιῶν» τῆς 7 Ραμαζὰν 1252)1836 καὶ τοὺς νόμους εἰς τοὺς ὁποίους τὰ αὐτὰ ἄρθρα ἀναφέρονται, δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὑπολοίπων τσεσάρων πέμπτων τοῦ δάσους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπὶ καταβολῇ τῆς τιμῆς αὐτοῦ.

2. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ παραχωρουμένου 1)5 ἐνεργεῖται παρ' ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμοδίων Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ Δασάρχου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Δασικῆς Ἐκτιμητικῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων, δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων, πινάκων ὕλοτομίας, μισθωτηρίων βοσκῆς, ρητινεύσεως ἢ ἄλλης καρπώσεως καὶ τῶν συνθηκῶν συνθέσεως τῶν ξυλωδῶν συστάδων ὧν τὴν περιόδον ἢ κλάσεων ἡλικίας ἢ διαμέτρου τοῦ δάσους. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐκχερσωθειῶν ἐκτάσεων τοῦ δάσους λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πρὸ τῆς ἐκχερσωσεως κατὰστασις αὐτῶν.

3. Ὡς μίσθωμα διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς χρηματικῆς προσόδου λαμβάνεται τὸ ἐν δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθέν τοιοῦτον εἰς τὸ δάσος τοῦτο ἢ εἰς παραπλήσιον ἢ ὑπὸ παρομοίας συνθήκας τελοῦν δημοσίον δάσος κατὰ τὰ τρία προηγούμενα τῆς ἐκτιμήσεως δασικά διαχειριστικά ἢ δασοπονικά ἔτη ἢ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου ὁ μέσος ὅρος τῶν μισθωμάτων δημοσίων δασῶν τοῦ Δασαρχείου κατὰ τὰ προηγούμενα τῆς ἐκτιμήσεως τρία δασοπονικά ἔτη ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ τούτων ὁ μέσος ὅρος τῶν διὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως τῆς τελευταίας τριετίας ὀριζομένων μισθωμάτων.

4. Ἐκ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξευρισκόμενης προσόδου ἀφαιροῦνται τὰ τυχόν βαρύνοντα τὸ δάσος κλασματικὰ δίκαια καρπώσεως καὶ οἱ βαρύνοντες τὸ δάσος νόμιμοι φόροι ὡς καὶ πο-

τοστών 10 ο) ο λόγω εξόδων διαχειρίσεως, διακρίσεως και φυλάξεως. Τò επίδοκον προς καταλιποποίηση της καθαρώς προσόδου διά την εκτίμησιν του δότους όρίζεται εις 6 ο)ο.

5. Επί τη βάσει της κατά τας προηγουμένας παραγράφους του παρόντος άρθρου εκτιμήσεως της επιτροπής και μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών ο Υπουργός Γεωργίας καθορίζει την πληρωτέαν τιμήν του 1)5 και γνωστοποιεί ταύτην μετ' αναλυτικού πίνακος της γενομένης εκτιμήσεως εις τον αίτησάμενον την παραχώρησιν ιδιοκτητην των 4)5. ο όποιος εντός 40 ημερών από της κοινοποιήσεως όφείλει να δηλώσῃ, αν αποδέχεται την όριθεισαν τιμήν ή να υποβάλῃ τὰς τυχόν αντιρρήσεις του. Έν τη δευτέρᾳ περιπτώσει αποφαίνεται όριστικώς ο Υπουργός Γεωργίας μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών και ανακινεί την απόρυσιν του εις τον αυτόν ιδιοκτητην. Έάν δ' ούτος εντός μηνός από της κοινοποιήσεως δηλώσῃ αποδοχήν, ενδέχεται ή περί παραχωρήσεως όφρασις κοινοποιουμένη εις αυτόν.

6. Η πληρωμή του ως άνω υπολογισθέντος τιμήματος του 1)5 γίνεται, είτε έφ' άπαξ εντός τριών μηνών από της κοινοποιήσεως της περί παραχωρήσεως απόρυσως, είτε εις έξι μηνιαίς έτησίαις χρεωλυτικώς δόσεις. Η πρώτη δόσις καταβάλλεται εντός μηνός από της κοινοποιήσεως, εν ή συγχρόνως υπογράφονται όμολογία διὰ τὰς όφειλουμένας υπολοίπων δόσεις, αίτινες είναι έξοφλητέαι την 1ην Απριλίου έκάστου έτους. Επί έκάστης όφειλουμένης δόσεως υπολογίζεται και τόκος 5ο)ο από της υπογραφής της όμολογίας μέχρι της ημέρας λήξεως αυτής, αναγκασόμενος ιδιαιτέρως επί της όμολογίας. Είς περίπτωσιν έξοφλήσεως της όμολογίας από της λήξεώς της, εκπίπτει υπό του έξοφλούντος ο άντιστοιχών εις τον υπολειπόμενον χρόνον τόκος.

7. Μετά την καταβολήν της πρώτης δόσεως και την υπογραφήν των όμολογιών ενδέχεται υπέρ του όφειλέτου προτεινόμενος τίτλος, δυνάμει του όποιου ούτος έγκυθίζεται εις την νομήν του 1)5 του δότους, υποκειμένος του λοιπού διὰ την έκμετάλλευσιν του μεριδίου τούτου εις την καταβολήν δασικών φόρων (δικαιωμάτων του Δημοσίου) ως επί δότους ιδιωτικού. Τò προσωρινόν παραχωρητήριον ενδέχεται επί παντός τέλους χαρτοσήμου δραχμών έκάστου. Την κυριότητα του άγροζόμενου μεριδίου αποκτά ο άγροστής μετά την έλυσήν έξόφλησιν του χρέους αυτού, όποτε ενδέχεται επί άνυπαί του επί χαρτοσήμου δασικής κλήμακος όριστικός τίτλος μεταγραφόμενος εις τὰ βιβλία μεταγραφών.

8. Έν περιπτώσει καθυστέρησεως της καταβολής δόσεως τινος υπολογίζεται αυτοδικαίως και άνευ όγλήσεως τόκος υπερημερίας. Έν περιπτώσει μη έμπροθέσμου καταβολής τριών κατά σειράν και εν συνεχεία όφειλουμένων δόσεων ο όφειλέτης εκπίπτει αυτοδικαίως και άνευ όγλήσεως του δικαιώματος άγροζας, ο δέ Υπουργός Γεωργίας προδίδει όμέσως εις την ανακινώσιν, ότι έπαυσεν ύπάρχουσα ή παραχώρησις δι' ήν ειγεν έκδοθή το προσωρινόν παραχωρητήριον. Αί εν τῷ μεταξύ καταβληθείσαι δόσεις καταπίπτουν αυτοδικαίως υπέρ του Δημοσίου ως συνολογηθείσα αποζημίωσις διὰ την χρήση του δότους κατά το μερίδιον του Δημοσίου.

9. Έάν ο συνιδιοκτήτης των 4)5 δέν αίτήσῃται μέχρι 3)ης Αύγούστου 1943 ή δέν αποδεχθῇ την κατά τον παρόντα Νόμον παραχώρησιν του 1)5 ή καταστή έκπτώτως κατ' έγκρισήν της προηγουμένης παραγράφου, το Δημόσιον δικαιούται, επί τῷ τέλει, όπως λάβῃ το άνήκον εις αυτό 1)5, να αίτήσῃται την διανομήν του κήματος κατά την επί άναφορῇ δικαστήριον πληρουμένου και του συνιδιοκτήτου. Η διανομή γίνεται επί τη αίτήσει του Δημοσίου δι' απόρυσιν του άρμοδίου Πρωτοδικείου, υποκειμένης μόνον εις έρεσιν, ή όποία κοινοποιείται εις τον συνιδιοκτητην 20 ημέρας πρό της όρισθείσης δικασίμου. Πραγματογώνονας διὰ την διανομήν διορίζονται παρά του Δικαστηρίου τρεῖς άνώτεροι δημόσιοι

Δασικοί ήπάλληλοι δικαιούμενοι της διὰ τους πραγματογώνονας άμοιβής καθοριζομένης υπό του άρμοδίου Πρωτοδικείου. Έκ των εξόδων της περί διανομής δίκης εν γένει το 1)2 βαρύνει τον συνιδιοκτητην των 4)5, καθ' ού και επιδικάζονται. Η διανομή ως προς το 1)5 δύναται να γίνῃ και έξωδίκως, συμβαλλομένου του Υπουργού Γεωργίας και των συνιδιοκτητῶν των 4)5, εάν συμφωνήσουν περί αυτής τὰ μέρη και οί συνιδιοκτήται αποδεχθῶσι την μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών έγκριθείσαν υπό του Υπουργού Γεωργίας διανομήν.

10. Τὰ περί παραχωρήσεως, δικαστικής και έξωδίκου διανομής διὰ του παρόντος άρθρου καθοριζόμενα σχετικώς με το 1)5 συνιδιοκτησίας του Δημοσίου εφαρμόζονται προκειμένου και περί καθ' οίονδήποτε τρόπον και ποσότητα μέχρι 50ο)ο συνιδιοκτησίας του Δημοσίου επί δασών, μερικώς δασοσκεπών έκτάσεων και μη πεδινών χορτολιβαδίων.

Είς περίπτωσιν, καθ' ήν οί μετά του Δημοσίου συνιδιοκτήται είς άδικαιότου είναι πλείονες του ενός, εις δέ ή περισσώτεροι εκ τούτων δέν ήθελον ζητήσει την παραχώρησιν του αναλογούντος εις το μερίδιόν των 1)5 του Δημοσίου, ή δέν ήθελον αποδεχθῇ την κατά τὰς προηγουμένας παραγράφους γενομένην παραχώρησιν, δύναται το Δημόσιον να παραχωρήσῃ το άναλογούν 1)5 εις τινα εκ των υπολοίπων συνιδιοκτητῶν αίτούντα ή αποδεχόμενον την κατά τ' άνωτέρω παραχώρησιν.

11. Τò εκ της κατά τὸ άρθρον τούτο γενομένης παραχωρήσεως του 1)5 μεριδίου του Δημοσίου εισπραττόμενον τίμημα εισάγεται εις τὸ Κεντρικόν Ταμείον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών και διατίθεται αποκλειστικώς δι' έργα δασικής όδοποιίας μεταφορικῶν έγκαταστάσεων, κρατικής εκμεταλλεύσεως και δασικῶν βελτιώσεων εν γένει.

12. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου δέν έχουν εφαρμογήν προκειμένου περί μη δημοσίων δασών, συνολικής έκτάσεως κατά ιδιοκτησίαν μέχρι πέντε στρεμ. παρεμβαλλομένων εντός γεωργικῶς ή δασοοικονομικῶς καλλιεργουμένων έκτάσεων, του ενός πέμπτου δικαιώματος του Δημοσίου θεωρουμένου εις την περίπτωσιν ταύτην ως μη ύφισταμένου από της ισχύος του παρόντος Νόμου.

*Άρθρον 34.

Κυροῦνται αί κάτωθι απόρυσεις του Υπουργικού Συμβουλίου έχουσαι ως άκολουθως.

1. Υπ' άριθ. 5 της 10 Μαΐου 1941 ληρθείσα κατά την συνεδρίαν Δ', «Τὸ Υπουργικόν Συμβούλιον επί τη ύπ' άριθ. 49897 έ. έ. προτάσει του Υπουργού της Γεωργίας άποφασίζει.

1) Έπιτρέπεται εις τον Υπουργόν της Γεωργίας, όπως α') παρατείνῃ δι' απόρυσιν του το πρό της 23 Απριλίου 1941 κατά τὰς διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 του Νόμου Α. 875)37 ύφισταμένον δικαίωμα αίγοδοσχής διὰ χρονικόν διάστημα μέχρι της 26 Οκτωβρίου 1941, β') κατά παρέκκλισιν του άρθρου 8 παρ. 1 Α. Ν. 875)37 αίρῃ δι' απόρυσιν του, έκάστοτε έκδοθιμένης μετά πρότασιν της άρμοδίας Δασικής Αρχής την άναγόρευσιν δασικής των προβάτων, μεγάλων ζώων και αίγῶν εντός καέντων χορτολιβαδίων.

2) Είς τους ένοικιαστάς του δικαιώματος απολήψεως δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών, δι' απόρυσιν του Υπουργού της Γεωργίας ή των Γενικῶν Διοικητῶν μετά γνώμην του άρμοδίου Γνωμοδοτικού Συμβουλίου, χορηγείται παράστασις του χρόνου της άρχικῆς ένοικιάσεως και πέραν των προσθετιμῶν του άρθρου 6 παρ. 1 του Α. Ν. 826)37 και διὰ προσωρινόν διάστημα ούχι μεγαλύτερον του έτους, άρχόμενον από της κοινοποιήσεως της περί παρατάσεως απόρυσιν εις τον ένοικιαστήν επί τῷ αὐτῷ ή ηύξημένῳ συμβατικῷ μισθώματι.

6. Υ' αριθ. 195 της 30 Οκτωβρίου 1941 ληφθείσα κατά την συνεδρίαν ΝΗ' «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, εἰσηγγόμενον τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνει, ὡς κατὰ τὰς ἐνστάσεις τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 4175 «περὶ βασικῶν κώδικων» ἐγκρίνει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκχέρωσιν καὶ διακαταργήσιν βασικῶν ἐκτάσεων, κατ' ἐπαρκοσίαν τῶν διατάξεων

τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ὡς τοῦτο μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, καὶ ἐπὶ τούτων, καὶ ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῆς ἐν καιρῷ νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης πράξεως».

7. Ὑπ' ἀριθ. 194 τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1941 λησθείσα κατὰ τὴν συνεδρίσιν ΝΗ'. «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, εἰσηγούμενου τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνει, ὅπως προκειμένου περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου νοικιάσεως τοῦ ἀποχλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιβάλῃ αὐξήσιν τοῦ εἰς τὸ δημόσιον καταβαλλομένου μισθώματος τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν παραγομένων κατὰ παράτασιν τοῦ ἀρχικοῦ χρόνου μισθώσεως κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργηθειῶν δημοπρασιῶν μεταγενεστέρως τῆς μισθώσεως, εἰς τὴν ἀφορᾷ ἡ χορήγησις παρατάσεως.

Ἄρθρον 35.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1941 Διάταγμα «περὶ μεταφοράς δασικῶν προϊόντων», ἀφ' ἧς τοῦτο ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, αἱ δὲ διατάξεις αὐτοῦ δύνανται νὰ τροποποιῶνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις εἰς τὰς Ἐπιθεωρήσεις Δασῶν παγίας προκαταβολῆς διὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸ δασικὸν προσωπικὸν τῆς δικαιοδοσίας τῶν τῶν κακωνομισμένων ἐδοικωρικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίων ἀποζημιώσεων.

2. Τὸ ποσὸν τῆς ὡς ἄνω προκαταβολῆς, ὁ τρόπος τῆς λογικῆς τακτοποιήσεως αὐτῆς ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια, κανονίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 37.

Τὸ ἐπ' ἀριθ. 406 ἀπὸ 21ης Αὐγούστου 1941 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ ἐδρῶν τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Ὑπουργείου Γεωργίας» καταργεῖται ἐξ ὀλοκλήρου καὶ ἀφ' ἧς ἰσχύσει.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου 1941.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Π.Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΝΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ